

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Bf.I.33/2008/5. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2008. február 26. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A közokirat-hamisítás bűntette miatt I.r.vádlott és társai ellen indított büntető ügyben a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság 2007. évi október hó 29. napján kihirdetett 3.B.935/2006/47. számú ítéletének a fellebbezéssel érintett vádlottakra vonatkozó részét megváltoztatja az alábbiak szerint:

XIII.r. vádlottal szemben alkalmazott próbára bocsátás intézkedést megrovásra enyhíti.

A kiszabott börtönbüntetést XV.r. vádlott esetében 450 (négy százötven) napi, míg XVI.r. vádlott vonatkozásában 400 (négy száz) napi tétel pénzbüntetésre enyhíti. Az egy napi tétel összegét mindkét vádlott esetében 150 (egyszázötven) Ft-ban állapítja meg.

Az így kiszabott pénzbüntetés XV.r. vádlott esetében 67.500 (Hatvanhétezer-öt száz) Ft, melyet meg nem fizetés esetén 450 (négy százötven) napi fogházbüntetésre kell átváltoztatni.

XVI.r. vádlott vonatkozásában pedig 60.000 (Hatvanezer) Ft, amelyet meg nem fizetése esetén 400 (négy száz) napi fogházbüntetésre kell átváltoztatni.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletének jelzett részét helybenhagyja.

A fellebbezési eljárásban 22.080 (Huszonkettő ezer-nyolcvan) Ft költség merült fel, melyből XV.r. vádlottat 16.080 (Tizenhatezer-nyolcvan) Ft, XVI.r. vádlottat 6.000 (Hatezer) Ft terheli.

Indokolás:

Az elsőfokú bíróság XIII.r. vádlottat közokirat-hamisítás büntette miatt 2 évre próbára bocsátotta (122. tényállás).

XV.r. vádlott bűnösségét társtettesként elkövetett közokirat-hamisítás büntetében, jelentős mértékű adó behajtása megakadályozásával elkövetett adócsalás büntetében, adó behajtása megakadályozásával elkövetett adócsalás büntetében, egészségbiztosítási járulék behajtása megakadályozásával elkövetett társadalombiztosítási csalás büntetében, nyugdíjbiztosítási járulék megakadályozásával elkövetett társadalombiztosítási csalás büntetében, adó behajtása megakadályozásával elkövetett adócsalás vétségében, munkaadói járulék behajtása megakadályozásával elkövetett munkaadói járulék fizetési kötelezettség megszegésének vétségében (206. tényállás) állapította meg és halmazati büntetésül 10 hónapi végrehajtásában 3 évi próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre ítélte.

XVI.r. vádlottat bűnösnek találta társtettesként elkövetett közokirat-hamisítás büntetében, továbbá a XV.r. vádlott által is elkövetett bűncselekményekben bűnsegédi minőségben (206. tényállás). Ezért őt halmazati büntetésül 8 hónapi börtönbüntetésre ítélte, melynek végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette.

XIII.r. vádlott jogorvoslattal nem élt, míg meghatalmazott védője írásbeli beadványában elsősorban bűncselekmény hiánya, másodlagosan bizonyíték hiányában felmentését kérte, végül megrovás alkalmazását.

Álláspontja szerint nem bizonyította, hogy védence szándékosan járt el. Az üzletrész-átruházás körülményeiből nem következethetett arra, hogy a vevők eleve a működtetés szándéka nélkül vették át a céget, amelyet mi sem bizonyít jobban, hogy ez a cég volt az egyetlen az eljárásban, amikor a cég nevében névváltoztatás történt és azt a vevők saját nevükre vették.

XV.r. és XVI.r. vádlottak írásbeli fellebbezésüket azonos tartalommal terjesztették elő. Elsősorban felmentésüket kérték arra tekintettel, hogy az üzletrész átruházása során jóhiszeműen jártak el, megfelelő jogi közreműködés mellett. Másodlagosan a tetemes időmúlásra hivatkozással pénzbüntetés alkalmazását.

XV.r. vádlott védőjétől a nyilatkozattételre fenntartott 3 napon belül fellebbezés nem érkezett, míg XVI.r. vádlott elsőfokú eljárásban kirendelt védője az ítéletet tudomásul vette.

E vádlottak másodfokú eljárásban kirendelt védői a vádlottak által előterjesztett perorvoslatokat fenntartották.

Az ügyész, valamint az eljárásban részt vevő további 16 vádlott és védőik az elsőfokú bíróság ítéletét tudomásul vették, így velük szemben a felülbírálat mellőzendő.

A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség Bf. 12/2008. számú átiratában az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta a fellebbezéssel érintett vádlottak tekintetében.

Az előterjesztett fellebbezések folytán az ítélőtábla a Be. 349.§ (1) bekezdése alapján a Be. 361.§ (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésen az elsőfokú bíróság ítéletét XIII.r., XV.r. és XVI. r. vádlottakkal szemben a meghozatalát megelőző eljárással együtt teljes terjedelmében felülbíráta.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az igen szerteágazó ügyben a releváns körülményeket felderítette, a szükséges bizonyítást felvette és eljárása során a perrendi szabályok megtartásával járt el.

Az ellentétes bizonyítékokat értékelte, mérlegelési jogkörében eljárva állapította meg a tényállást, amely megalapozott, csupán annyi pontosítás teendő az ítélet 39. oldal 3. bekezdésében, hogy a társaság értékesítésének éve - nyilvánvalóan elírás miatt - nem 2006, hanem 2000 év volt. Valamint és vádlottak jelenleg két felsőfokú tanulmányokat folytató gyermekük eltartásáról gondoskodnak.

Törvényes valamennyi vádlott bűnösségére levont következtetés.

A felmentést célzó jogorvoslatok a Be. 351.§ (1) bekezdésére figyelemmel a másodfokú eljárásban eredményre nem vezethettek.

A megyei bíróság helyesen minősítette a fellebbezéssel érintett vádlottak által elkövetett cselekményeket és indokolási kötelezettségének is eleget tett.

A büntetés kiszabása során irányadó bűnösségi körülményeket túlnyomórészt feltárta és javarészt helyesen értékelte.

Az ítélőtábla XV.r. és XVI.r. vádlottak esetében további enyhítő körülményként értékelte, hogy két felsőfokú tanulmányokat folytató gyermekük eltartásáról gondoskodnak, továbbá XVI.r. vádlottesetében a bűnsegédi magatartást.

Az ítélőtábla mindhárom vádlott esetében az enyhítést célzó fellebbezést alaposnak találta, arra tekintettel, hogy álláspontja szerint nagyobb nyomatékkal értékelendő a vádlottak javára az igen jelentős mérvű időmúlás, melyre okot jelen fellebbezéssel érintett vádlottak nem adtak.

Ezért az ítélőtábla XIII.r. vádlottal szemben a Btk. 70.§ (1) bekezdése szerinti megrovás alkalmazását, míg XV.r. és XVI.r. vádlottak esetében a Btk. 51.§-a szerinti - a rendelkező részben írt mértékű - pénzbüntetés alkalmazását látta elegendőnek, az utóbbi vádlottak vonatkozásában a Btk. 87.§ (1) (2) bekezdés d/ pontjára figyelemmel. XVI.r. vádlottnál a pénzbüntetés napi tételeinek meghatározásánál tekintettel volt arra is, hogy a cselekmények javarésztét bűnsegédként követte el.

E vádlottaknál az egy napi tétel összegének meghatározásánál figyelembe vette személyi, jövedelmi, vagyoni viszonyait és életvitelüket.

A pénzbüntetés meg nem fizetésének esetére a Btk. 52.§-a szerint történt rendelkezés.

Az ítélőtábla a megyei bíróság ítéletét a jelzett körben a Be. 372.§ (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg egyéb helyes rendelkezéseit a Be. 371.§ (1) bekezdésére utalással helybenhagyta.

XV.r. és XVI.r. vádlottakat a Be. 381.§-a alapján kötelezte a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Debrecen, 2008. február 26.

Dr. Balla Lajos sk. a tanács elnöke, Szabóné dr. Szentmiklóssy Eleonóra sk. a tanács tagja, előadó, Dr. Simonné dr. Nagy Éva sk. a tanács tagja.

Záradék: A Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság 3.B.935/2006/47. számú ítélete XIII.r., XV.r. és XVI.r. vádlottakkal szemben a másodfokú határozatban írt változtatással 2008. február 26. napján jogerős és végrehajtható.

Debrecen, 2008. február 26.

. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke